

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Mariána Jarábka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. februára 2011 v trestnej veci obvineného **E. H.**, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove zo dňa 15. apríla 2010, sp. zn. 2 To 4/10, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. H. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T 50/2009 zo dňa 19. októbra 2009, bol obvinený E. H. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

dňa 31. januára 2009 v čase okolo 05.00 hod. na mieste verejnosti prístupnom, na nástupišti autobusovej stanice v H., bezdôvodne fyzicky napadol D. G., ktorého udrel rukami do temena hlavy, následkom čoho spadol na zem, kde mu kopol nohou do tváre v oblasti ľavého oka, kopal a bil ho rukami, čím utrpel pohmoždenie tváre na viacerých miestach, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia cca 6 dní, počas ktorej doby mohol byť obmedzený v obvyklom spôsobe života a tiež mu roztrhol košeľu značky Armani.

Okresný súd obvinenému podľa § 364 ods. 1 s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody obvinenému podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 20 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného D. G., bytom H., s nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko - súdne konanie.

Proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie obvinený. Krajský súd v Prešove uznesením, sp. zn. 2 To 4/10, zo dňa 15. apríla 2010 odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Dňa 18. novembra 2010 podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávne posúdenie zisteného skutku je založené na tom, že výpovede svedkov vypočutých v doterajšom konaní sú vyhodnotené v rozpore s ustanovením § 278 ods. 2 Tr. por. Vyslovil názor, že výpovede svedkov D. G., M. D., J. T. sú nedôveryhodné. Obvinený v dovolaní poukazuje na výpoveď svedka J. M. a odkazuje na obsah svojho odvolania. Podľa jeho názoru je podstatné, že svedok M. vo svojej výpovedi uviedol, že videl ako obžalovaného napadli 4 muži, čo je podľa neho neférové a preto obžalovaného bránil. Svedok M. ani v jednom štádiu trestného konania nevypovedal, že videl obžalovaného ako aktívne útočí na poškodeného. Súdny žiadnym spôsobom nevyhodnotili a nevzali do úvahy skutočnosti, ktoré boli uvedené v písomne odôvodnenom odvolaní. Súdny pri vyhodnotení dôkazov vôbec nebrali do úvahy, že svedkovia (G., D., T.) sú spolužiaci. Vzhľadom na nesprávne vyhodnotené dôkazy je vo veci daný dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel dovolaniu a podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil, že bol porušený zákon a zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2 To 4/10, z 15. apríla 2010 a aj rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na toto uznesenie a prikázal odvolaciemu súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. sa k dovolaniu vyjadrili strany konania. Okresný prokurátor v Humennom vo vyjadrení uviedol, že námietky obvineného sa týkajú skutkových zistení, s ktorými sa vyrovnali prvostupňový aj odvolací súd. Súdny správne ustálili skutkový stav a v súlade so zákonom kvalifikovali konanie obvineného s poukazom na to, že nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., navrhol, aby dovolací súd dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poškodený vo vyjadrení uviedol, že súdy rozhodli správne a spravodlivo a k rozhodnutiam nemá viac čo dodať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 písm. i/Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, **ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia**; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. možno v dovolaní uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 371 ods. 3 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

V zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovné uvedených procesných a hmotnoprávných chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť i to, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, ktorými sa v dovolaní odôvodňuje existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Dôvody dovolania je teda treba chápať materiálne, a preto nestačí na ne len formálne poukázať v podanom dovolaní, aby sa tým vyhovel ustanoveniu § 374 Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., z jeho dikcie vyplýva, že vo vzťahu k zistenému skutku je možné dovolaním namietat' výlučne **vady právne**, a teda to, že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nejde alebo ide o iný trestný čin, než za ktorý bol obvinený uznaný vinným. Popri vadách, ktoré sa týkajú právneho posúdenia skutku, možno tiež vytykať iné nesprávne hmotnoprávne posúdenie. Rozumie sa ním zhodnotenie otázky, ktorá nespočíva priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale v právnom posúdení inej skutkovej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva.

V tejto súvislosti je treba pripomenúť, že podstatou právneho posúdenia skutku, ako posúdenia hmotnoprávneho, je aplikácia hmotného práva, t. j. trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Tu je potrebné zdôrazniť, že predmetom právneho posúdenia je skutok tak, ako ho zistil súd. V posudzovanej veci to znamená, že dovolací súd pri namietanom dovolacom dôvode podľa § 371 písm. i/ Tr. por. je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený E. H. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa.

V tejto súvislosti je treba pripomenúť, že námietky obvineného uvádzané v dovolaní smerujú proti spôsobu vykonania a hodnotenia dôkazov nižších súdov pri ustalovaní skutkového stavu (nehodnovernosť svedkov, zaujatosť svedkov, svedok M. nevypovedal, že videl, aby obvinený aktívnym spôsobom fyzicky útočil).

Najvyšší súd v dovolacom konaní je viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvého a druhého stupňa. Nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Najvyšší súd nemôže preto „prehodnocovať“ výpovede svedkov z hľadiska dôveryhodnosti ako to požaduje obvinený v podanom dovolaní. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. V dôsledku uvedených skutočností iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolanie je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa hmotného práva.

Z dôvodov dovolania je zrejmé, že obvinený namieta spôsob, akým súdy vyhodnotili v jeho neprospech vykonané dôkazy a ako posúdili skutok, ktorého sa dopustil. Skutok tak, ako bol súdmi oboch stupňov zistený, vykazuje znaky žalovaného trestného činu a preto rozhodnutie napadnuté dovolaním nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku ani na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Preto dovolací dôvod tak, ako je uvedený v podanom dovolaní nie je daný.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti najvyšší súd postupoval v súlade s ustanovením § 382 písm. c/ Tr. por. a dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. februára 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová